

Valivan

Nedtegnet av Anders Heyerdahl i Aurskog i 1853

Tekst fra Svenske folkeviser:

Vallevan han seglar så sent om en kväll,
Då jungfrun satt i kammaren och akte ut sin eld.
Vallevan, Vallevan, ja, han seglar arlig.

«Hör du, skön jungfru, vad jag säger dig!
Hus över natten det läner du mig?»
Vallevan..

«Hus över natten, det kan du vel få,
Om du vill mig säga, vad land du är ifrå.»

«Inte är jag så långt utav land.
Jag är en kungadotter av Engeland.»

«Inte är jag så långt utav by,
Men väl kan jag lära dig silke att sy.»

«Hör du, skön jungfru, vad jag säger dig!
Huru många är det, som ha giljat för dig?»

«Prins Tor uti Norden den känner du visst,
Men Vallevan han sitter i mitt hjärta så fast.»

Om morgenen, innan dagen var ljus,
Drog Vallevan bort utav konungens hus.

«Hör du, sköna jungfru, vad jag säger dig!
Ett stycke på vägen kan du väl följa mig?»

«Ett stycke på vägen kan jag väl följa dig.
En annan gång gör du det samma åt mig.»

Jongfrun hon stod och tänkte vid sig:
«Nu är det väl tid, att jag vänder om till mig.»

Vallevan tar jungfrun allt uti sin famn.
Så bär han henne till skeppet fram.

Vallevan han sade till tjänaren sin:
«Ni hämta mig hit det klaraste vin!»

De drucko så länge det klaraste vin,
Att jungfrun hon somnade från sorgerna sin.

Jungfrun hon vaknade och tänkte kring sig:
«Femtio mil är jag visst borte från mig.»

«Inte kommer du till din faders by,
Förrän du får dotter, som silke kan sy.»

«Inte kommer du till dit fädernesland,
Förrän du får son, som skeppet styra kan.»

«Kommer jag ej förr til mitt fädernesland,
Så dölj inte längre ditt rätta namn!»

«Prinsessa är jag ej utav Engeland.
Mina båtsmän de kalla mig för Vallevan.»

Vallevan tar jungfrun allt uti sin hand,
Gav henne gullkronan och drottningenamn.